

imidlertid ikke elektronisk signatur (BankID) som misbrukes av andre, men kundene som selv er manipulert (svindel) til å benytte seg av sin egen elektroniske signatur, og til å gjøre en overføring/betaling de egentlig ikke ønsket. Det er noe krevende å se for seg hvilke sikkerhetstiltak tjenesteyter kan iverksette som vil være effektive for å unngå at kunder svindles, eller hvordan tjenesteytere enkelt skal kunne verifisere om transaksjonen som kunden har instruert, faktisk er i samsvar med kundens vilje.²³ En rettslig løsning hvor tjenesteytere har den fulle økonomiske risikoen

²³ Det kan i konkrete tilfeller kanskje tenkes situasjoner hvor dette er/kan være synlig, f.eks. basert på uvanlig beløp/frekvens og/eller mismatch i navn og kontonummer kan gi tjenesteyter grunnlag for mistanke

ved tredjeparters svindel mot egne kunder, kan også gi grunnlag for uheldige insentiver knyttet til kunders egen årvåkenhet mot svindelforsøk.

Utviklingen i EU

Dette er selvsagt ikke særnorske utfordringer, men utfordringer som oppstår i kjølvannet av digitaliseringen av finansielle tjenester i hele EU. EU har også kommet med forslag til nytt betalings-tjenestedirektiv og forordning, hvor ansvarsfordelingen mellom institusjon og kunde knyttet til slike svindelsituasjoner reguleres nærmere. I korte trekk foreslås det fra EU-hold at tjenesteyter skal ha risikoen for at svindlere oppgir seg for å være representanter fra tjenes-

teyter, og slik svindler kunder.²⁴ Dette er regelverk som etter hvert også vil gjennomføres i Norge gjennom bl.a. finansavtaleloven. Det er likevel ennå prematurt å si noe helt sikkert om hvordan reglene til slutt blir, men det er trygt å si at retningen, også på EU-nivå, går i favør av styrket forbrukervern.

Svindelsituasjonene omhandler praktiske og prinsipielle spørsmål. Det blir spennende å følge utviklingen i EU, og ikke minst om den linjen Finansklagenemda har lagt seg på, vil opprettholdes av domstolene.

²⁴ Forslag til Payment Service Regulation (PSR) fortalen punkt (79) og artikkel 59.

Høring om regnskapsstandardsettingen i Norge

Finansdepartementet har sendt utredning om fremtidig organisering av regnskapsstandardsettingen på høring. Fristen for kommentarer er 12. januar 2024.

Statsautorisert revisor
Signe Haakanes
Rådgiver regnskap,
Revisorforeningen

Norsk RegnskapsStiftelse har i mange år etterlyst en løsning fra offentlig myndighet på hvordan arbeidet med norske regnskapsstandarder skal organiseres og finansieres. Finansdepartementet besluttet i mai 2022 at det skulle nedsettes en arbeidsgruppe som blant annet skulle utrede om regnskapsstandarder bør gjøres rettslig bindende, og hvordan arbeidet bør organiseres og finansieres. Norsk Regnskapsstiftelse fikk i oppgave å sette sammen og organisere arbeids-

gruppens arbeid. Arbeidsgruppen kom med sin utredning til Finansdepartementet i januar 2023.

Kort om arbeidsgruppens utredning

Mandatet til arbeidsgruppen var femdelt – den skulle utrede:

- alternative måter å organisere standardsettingsarbeidet på,
- standardenes rettslige status,
- finansieringsalternativer,
- samarbeid med internasjonale standardsettere og
- organisering og finansiering av standardsettende organer i sammenlignbare land.

I tillegg til å utrede de ulike spørsmålene, ga arbeidsgruppen også anbefalinger.¹

Standardenes rettslige stilling

Hovedinntrykket til arbeidsgruppen er at systemet med regnskapsstandarder fastsatt av Norsk RegnskapsStiftelse har fungert godt (før arbeidet stoppet

¹ Arbeidsgruppens forslag er også omtalt av Steinar S. Kvifte i en artikkel i Revisjon og regnskap nr. 5/2023, «[Regnskapsstandardsetting i Norge](#)», og av John Christian Langli og Tonny Stenheim i en artikkel i Magma nr. 2/2023, «[Hvordan bør arbeidet med nasjonale regnskapsstandarder organiseres og finansieres?](#)». I tillegg hadde Elisabet Ekberg en artikkel i Praktisk økonomi & finans Utg. 4/2022 i forkant av at arbeidsgruppen avga sin utredning, «[Hva skjer med norsk god regnskapsskikk?](#)».

opp på grunn av manglende finansiering). Arbeidsgruppen ser ikke behov for at regnskapsstandarder gis et eksplisitt hjemmelsgrunnlag, men vil se det som en fordel om Finansdepartementet klargjør sitt syn på regnskaps- og bokføringsstandarder i lovforarbeider, rundskriv eller liknende. Dette kan for eksempel være ved å slå fast at fastsatte standarder representerer god regnskapsskikk.

Organisering av regnskapsstandardsetteren

Arbeidsgruppen er opptatt av at standardsetteren bør ha et standardsettende styre med bred representasjon. Det foreslås to fagorganer som utarbeider henholdsvis regnskapsstandarder og bokføringsstandarder og et fagorgan som driver internasjonalt rettet virksomhet på regnskapsområdet. Dersom det er behov for standardsetting for bærekraftsrapportering, bør standardsetterens aktiviteter utvides med dette, med et eget fagorgan for bærekraftsrapportering.

Staten bør være representert i det standardsettende styret og fagorganene, men standardsetteren må være uavhengig av staten. Arbeidsgruppen mener det er avgjørende for legitimiteten at sammensetningen i styret og fagorganer er slik at ingen bransje eller interessegruppe har bestemmende innflytelse. Standardsetteren må legge til rette for åpenhet og for aktiv medvirkning i utvikling av standarder og strategi for standardsetting. Arbeidsgruppen mener at denne organiseringen kan ivaretas av Norsk RegnskapsStiftelse eller en annen privat innretning som erstatter Norsk RegnskapsStiftelse.

Finansiering

Standardsetteren bør etter arbeidsgruppens syn finansieres ved en kombinasjon av statlig og privat finansiering. En kombinasjon anses å være det som gjør standardsetteren best i stand til å ivareta aktivitetene som standardsetteren skal og bør ivareta for å yte sitt bidrag til et velfungerende næringsliv til best mulig nytte for samfunnet. Det statlige bidraget er viktig for å gi standardsetteren økonomiske rammer som muliggjør regelverksutvikling, gi privat sektor insentiver til å bidra med ressurser for å sikre praksisnære og formålstjenlige standarder tilpasset næringslivets behov, og bidra til at standardsetteren oppfattes som mer uavhengig enn om finansieringen enten er helt privat eller helt statlig.

Internasjonalt samarbeid

Arbeidsgruppen mener standardsetteren bør ivareta en koordinerende rolle for norsk samarbeid med og innflytelse på internasjonale organer som IASB og EFRAG, og at samarbeidet bør styrkes gjennom finansielle bidrag. Staten har allerede forpliktet seg til å bidra i et EU-program som i hovedsak støtter EFRAG og IASB, og arbeidsgruppen mener på den bakgrunn at standardsetterens internasjonale arbeid bør finansieres av privat sektor.

Departementets høringsbrev

Departementet understreker i høringsbrevet at anbefalingene som fremlegges i utredningen er arbeidsgruppens anbefalinger, og at departementet vil gjøre egne vurderinger basert også på innspill i høringsrunden. Departementet ber om eventuelle innspill til både arbeidsgrup-

pens forslag i utredningen, samt eventuelt også andre forslag. Vedrørende spørsmålet om hvordan standardsettingen skal finansieres, bemerker departementet at arbeidsgruppens forslag om privat finansiering med utlikningsordning administrert av Brønnøysundregistrene trolig ikke vil velges, men departementet ber likevel relevante høringsinstanser knytte merknader til alternativet.

Avsluttende kommentar

Den opparbeidede kapitalen i Norsk RegnskapsStiftelse er stort sett brukt opp. Det er derfor behov for en avklaring av spørsmålene om organisering og finansiering. Mange i regnskapsmiljøet er bekymret for den manglende fremdriften i standardsettingsarbeidet, og Finansdepartementets videre oppfølging av hvordan arbeidet med regnskapsstandarder kan organiseres og finansieres er av avgjørende betydning.

Det er viktig å få på plass et velfungerende organ for regnskapsstandardsetting i Norge. Arbeidsgruppen har kommet med sine anbefalinger for hvordan dette kan løses som nå er sendt på høring. Det vil kunne være andre måter å løse dette på også, og dette vil vi og andre se nærmere på i prosessen for å gi høringssvar. Regnskapsstandardene står sentralt når revisor skal uttale seg om årsregnskapet etter revisors mening gir et rettviseende bilde i samsvar med regnskapsloven og god regnskapsskikk i Norge. Som forening for revisorene er det viktig for oss at regnskapsstandardsettingen ivaretas på best mulig måte, også i fremtiden.